

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 6.

15 marca 1933.

T R E Ś Ć :

	Str.
ROZPORZĄDZENIE	
2. Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1933 r. w sprawie uchyle- nia rozporządzenia z dnia 16 stycznia 1909 r.	121
ZARZĄDZENIE Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 lutego 1933 r. o ustaleniu ilości notariuszy przy zamiejscowym wydziale hipotecznym sądu okrę- gowego w Wilnie	122
OKÓLNIK	
Nr. 1683/L.U./33 w sprawie bezpłatnych pozwoleń na broń	122
RUCH SŁUŻBOWY:	
Ruch służbowy w sądownictwie	123
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	124
Bibliografia	124

2.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 20 lutego 1933 r.

w sprawie uchylecia rozporządzenia z dnia 16 stycznia 1909 r.

§ 1. Uchylam rozporządzenie pruskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 1909 r. w sprawie pobierania przez kasy sądowe opłat za czynności, potrzebne do utrzymania w ewidencji katastru podatku gruntowego i budynkowego (Dziennik Urzędowy pr. Min. Sprawiedliwości str. 25).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze sądu okręgowego w Katowicach i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 lutego 1933 r.

o ustaleniu ilości notariuszy przy zamiejscowym wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Wilnie.

§ 1. W myśl przepisu art. 219 ustawy notarialnej z 1866 r. ustalam przy zamiejscowym wydziale hipotecznym wileńskiego sądu okręgowego w Lidzie stanowiska dwóch notariuszy.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

OKÓLNIK Nr. 1683/I. U./33**w sprawie bezpłatnych pozwoleń na broń.****Do wszystkich sądów i prokuratur.**

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadesłało do Ministerstwa Sprawiedliwości pismo z dnia 16 lutego 1933 r. za Nr. AP. 38/29 treści następującej:

„Nowe prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 1933 r., przewiduje w art. 22 ust. 6 zwolnienie od wszelkich opłat m. in. pozwoleń na broń, wydawanych urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym oraz osobom wymienionym w art. 19 ust. 3 tego prawa (żołnierzom w służbie czynnej, w stanie nieczynnym i w stanie spoczynku oraz oficerom kontraktowym i oficerom czasu wojny) na podstawie zaświadczeń ich władzy przełożonej, stwierdzających, że broń ta jest im potrzebna dla obrony osobistej lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych.

W krótkim czasie po ogłoszeniu tego prawa, a nawet jeszcze przed jego wejściem w życie, do powiatowych władz administracji ogólnej zaczęły napływać liczne podania o wydanie bezpłatnych pozwoleń na broń, zaopatrzone w przewidziane w art. 22 ust. 6 zaświadczenia władzy przełożonej petenta (w jednym ze starostw do dnia 1 stycznia zanotowano kilkadziesiąt takich podań).

Przy rozpatrywaniu wspomnianych podań okazało się jednak, że w większości wypadków władze przełożone wymienionych na wstępie osób wydawały im omawiane zaświadczenia bez należytego wniknięcia w intencję i wolę ustawodawcy, zawartą w powołanym przepisie.

Brak tej wnikliwości stwierdzono głównie w przypadkach zaświadczenia potrzeby posiadania broni dla obrony osobistej.

W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że użyte w art. 22 ust. 6 prawa o broni, pojęcia „obrony osobistej” i „związku z wykonywaniem obowiązków służbowych” powinny być interpretowane zgodnie z myślą całego przepisu.

Związek z wykonywaniem obowiązków służbowych zachodzi wtedy, gdy z uwagi na spełnianie przez urzędników lub funkcjonariuszów państwowych obowiązki służbowe pożądana jest, by obok ochrony, którą mieniu państwowemu daje samo Państwo, w obronie tego dobra mogli współdziałać także odnośni urzędnicy i funkcjonariusze państwowi,

względnie, gdy ze względu na charakter służby dany urzędnik lub funkcjonariusz państwowy obowiązany jest do posiadania określonego rodzaju broni, a obowiązek ten wynika nie z przepisu prawnego, lecz np. z zarządzenia władz przełożonych, instrukcji służbowej i t. p. W tym ostatnim wypadku omawiany przepis stanowi uzupełnienie postanowienia art. 21 ust. 1 punkt b).

Odmianą myśl ma użycie pojęcia „obrony osobistej”. Przypadki takiej obrony zachodzą wówczas, gdy urzędnik lub funkcjonariusz ze względu na spełnianie czynności może być narażony na bezprawne napadnięcia i z tego tytułu wskazane jest danie mu możliwości obrony osobistej przeciw ewentualnym napastnikom.

Jak wynika ze złożonych dotychczas podań, omawiane zaświadczenia wydano także wielu osobom, które w latach poprzedzających miały broń w charakterze czysto prywatnym, nigdy zaświadczenia swej władzy przełożonej nie przedstawiały i na żadne niebezpieczeństwo ze względu na wykonywanie swoich obowiązków służbowych nie były i nie są narażone.

Ponieważ praktyka taka powoduje kilkakrotne zwiększenie się liczby podań i wskutek tego stosunkowo duży ubytek w dochodach Skarbu Państwa z opłat od pozwoleń na broń — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o udzielenie stosownych pouczeń urzędom podległym.

Uprasza się o traktowanie sprawy jako pilnej.”

Podzielając wywody, zawarte w powyższym piśmie, zarządzam ściśle przestrzeganie warunków, w jakich mogą być sędziom, prokuratorom i urzędnikom sądowym wydawane zaświadczenia na prawo otrzymania bezpłatnego pozwolenia na broń.

Warszawa, dnia 4 marca 1933 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

RUCH SŁUŻBOWY.**Ruch służbowy w sądownictwie.****Aplikanci sądowi.**

Postanowieniem prezesa sądu apelacyjnego w Lublinie:

Mianowani aplikantami: Zbigniew Zawadzki z dn. 1 lutego 1933 r., Aleksander Czapski i Jan Borkowski z dn. 16 lutego 1933 r., Tadeusz Niedbalski z dn. 24 lutego 1933 r.

Zwolnieni na skutek podań aplikanci: Kazimierz-Edward Moszkowski i Henryk Piekarski z dn. 1 lutego 1933 r., Tadeusz-Benedykt Borysławski i Izaak-Michał Regenweter z dn. 8 lutego 1933 r., Rywen-Nusyn Rugak z dn. 9 lutego 1933 r., Tadeusz Kultys, Paweł Cieślak, Bronisław Józwiak i Tadeusz Kolesiński z dn. 11 lutego 1933 r., Stanisław Walewski z dn. 13 lutego 1933 r., Henryk Rotbard z dn. 21 lutego 1933 r. i Icek-Mejer Bernsztejn z dn. 27 lutego 1933 r.

Zwolniony z urzędu aplikant: Józef-Michał Jarecki z dn. 28 lutego 1933 r.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Wakuje jedno stanowisko sędziowskie w sądzie apelacyjnym w Poznaniu.

Wakują następujące stanowiska sędziowskie w sądach okręgowych:

- 1 w Kołomyi,
- 2 w Warszawie: 1 w wydziale cywilnym i 1 w wydziale karnym.

Wakują następujące stanowiska sędziowskie w sądach grodzkich:

- 1 w Chełmie (sąd okręgowy w Lublinie),
- 1 w Lublinie,
- 1 w Zdołbunowie (sąd okręgowy w Równem),
- 1 w Dąbrowie Górniczej (sąd okręgowy w Sosnowcu),
- 1 w Skierniewicach (sąd okręgowy w Warszawie),
- 2 w Warszawie.

Wakuje jedno stanowisko przewodniczącego sądu pracy w Sosnowcu. Kandydatury mogą zgłaszać tylko sędziowie.

BIBLIOGRAFJA.

15 lat Dziennika Ustaw (1918 — 1932). Podręczny źródłospis orientacyjny do Dziennika Ustaw. Opracował Wiktor Natanson, adwokat. Warszawa 1933. Wydawnictwo „Biblioteka Prawnicza”, str. 102.

Wydawnictwo powyższe jest zestawieniem systematycznym przepisów prawnych z najważniejszych działów prawa publicznego i prywatnego, ze szczególnem uwzględnieniem prawa sądowego, ogłoszonych w Dz. Ustaw w okresie lat 1918 — 1932. Materiał prawny zgrupowany jest w 16 zasadniczych działach; przepisy, wchodzące w skład danego działu, cytowane są z uwzględnieniem późniejszych zmian; ważniejsze teksty są przedrukowane bądź przytoczone w streszczeniu. Ten sposób opracowania materiału prawnego, objętego wydawnictwem, niezmiernie ułatwia odszukanie odpowiedniego przepisu i dotarcie do jego obowiązującej treści.

Do nabycia w „Bibliotece Prawniczej”, Warszawa, Senatorska 6.